

Bondár Zsuzsanna

A tarhonya dicsérete

Ettél-e már komám békési tarhonyát?
Mert ha nem, most ne halogasd tovább.
Gyere a békési tájház udvarába
Ahol e finomság rotyog a bográcsban.

Készíti levesnek öregnek pergelve
Néhány ügyes kezű békési menyecske,
Kész a finom étel, tessék fogyasztani,
Innen üres hassal el nem mehet senki.

Megfogadta a szót a sok vendég sereg,
Mindenki a bogrács felé igyekezett.
Egyszer oda nézek hát az én egy komám
Másodszorra fordul az öreg tarhonyánál.

Leül az asztalhoz mohón kanalazza,
Jaj ez nagyon finom, egyre csak azt hajtja.
Az én barátom úgy tele ette magát,
Nem győzte a sörrel oltani a szomját.

Itta-itta szinte öntötte magába,
A tarhonya egyre dagadt a hasában.
Jaj de beteg vagyok mindjárt szétrepedek,
Nem vesztek rá többet, hogy tarhonyát egyek.

Ahogy kimondta az asztalra rádőlt,
Egy pillanat, és már húzta is a lóbőrt,
Szegény tarhonyát okolta a barát,
Szerintem a sör tette meg a hatását.
Arréb egy kicsi lány áradozik róla,
Milyen eledel ez? mond meg nékem mama
Népi eledel volt ez erre unokám,
Nagyon gyakran ott volt a paraszt tányérán.

Reggel előtte egy kupica pálinka,
A parasztnak erejét megsokszorozta.
Az az én kérésem unokám hozzátok,
A hagyományokat veszni ne hagyjátok!

Békés, 2012. Július